

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНА ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 96 (1851)

В. Търновс, събота. 10 август 1963 г.

Цена 2 стотинки

С НЕОТСЛАБВАЩ ТЕМП НА СИЛАЖИРАНЕ, ДЕНОНОЩНО НАПОЯВАНЕ И ДЪЛБОКА ОРАН!

КОМСОМОЛЦИ, НА ПОСТ!

Когато организацията е добра

ЦЕНТРАЛНИЯТ КОМИТЕТ на Комсомола призова: 7 милиона тона силаж да приготвят младежите със своите умели и сръчни ръце. В тази голяма задача окръжната организация има свой дял. Комсомолските знамена вече се веят край силажните ями, по мощните тела на силажкомбайните, Всичките сили на младите и енергични ръце се мобилизират с рочно и биево.

На поход, млади другари!
От общо 300 000 тона силаж за окръгта комсомолците със свои сили ще приготвят 200 000 тона. Усилните дни по силажирането започват.

Това изисква да се използват всички резерви, да се мобилизират младежите и девойките, военнослужащите и учащите се в денонощна работа за изпълнение и преизпълнение на тази голяма партийна задача.

За тази цел Окръжният народен съвет, Управлението на селскостопанското производство, Окръжният комитет на ДКМС и Редакцията на в-к „Борба“ в В. Търново обявяват съревнование за приготвяне на най-големи количества и качествен силаж между ТКЗС, комсомолските организации, дружества, средношколски бригади и механизатори, работещи на силажкомбайни.

Съревнованието ще се води и отчита ежеседмично. В края на кампанията ще бъде обявено окончателното класиране. На първенците ще бъдат раздадени следните награди:

1. За ТКЗС, общинска организация на ДКМС, дружество на ДКМС и средношколска бригада — класирали се на първо място — парична награда от 50 лева.

2. На класираните се на второ място ТКЗС, общинска организация на ДКМС, дружество на ДКМС и средношколска бригада — ще бъдат раздадени парични награди по 20 лева.

За индивидуалните първенци, активно участие в силажирането, ще се организират екскурзии из страната.

Съревнованието ще приключи на 20 октомври.

На ежедневна, ежечасна и упорита борба за приготвянето на необходимото количество силаж, за осигуряване фуража на добитъка!

Силажът ще стане

ОТ НИКОЛКО ДНИ започна усилено силажиране в Стражишката община. Край силажкомбайните и на машините за станала на своя пост предимно младите. Комсомолската организация беше готова за предстоящата битка за сръчно приготвяне на силаж. В определения ден, в определения час групите на комсомолците от Стражица, Влади-

Отидеш ли в кооперативното стопанство „Комуна“ с. Камен, навсякъде ще наблюдаваш движение на коли, ремаркета, камioni от блоковете на стопанството към силажните ями. Битка, истинска битка се води сега за бързото прибиране на всичката зелена маса и подготовката на качествен силаж за добитъка. И съвсем основателно човек може да се запита: как се получи така, че се създаде такава стройна организация в решаването на тази важна за момента задача?

Отговорът е само един: загуги, че Общинският партиен комитет, целият стопански и партиен актив са твърдо убедени, че задачата трябва да се реши успешно.

След указанията на Окръжния комитет на Партията и уводната статия на в. „Работническо дело“ бързо се свика партийният и стопанският актив, прие се график за всяка машина, уточнени бяха хората, всички бяха точно отмерени. След това се проведеха кратки съвещания по производствени участъци. Вече три дни из стива битката. И с всеки ден все по-нови и по-големи успехи.

От 50—60 тона в началото, вчера те стигнаха над 600 тона, а дълга е да силажират 700—800 тона на ден. В много села работят от сутрин до късна вечер. В Нова Върбовка и Виноград вече подготвиха по 400 тона доброкачествен силаж. Общо в стопанството досега е направен 2000 тона.

Голяма помощ оказва общинската комсомолска организация. В с. Камен е изградена бригада от 50 комсомолци-средношколци, а във всяко село групи, които активно участват в силажирането.

За пример са механизаторите и шофьорите, които бързо извозват зелената маса от блоковете. Трактористът Стоян Марков от Нова Върбовка направи приспособление, с което само за 30 секунди се стоварва зелената маса от ремаркет.

И в тази битка ще победят те, кооператорите и механизаторите, които под ръководството на Общинския партиен комитет твърдо са решили до 15 август да извършат 50—60 на сто от плана за силаж в стопанството.

ПОМОЩТА НА МЛАДИТЕ

КОГАТО преди 3 седмици в Сломер образуваша средношколска бригада в помощ на кооперативното стопанство, две три девойки не излязоха на работа. Пък и родителите им много не паголяха. Средношколците свикаха събрание. На девойките бе направена критика. Те разбраха, че са срещнали и работиха много добре. Сега са много от най-редовните.

И в трите села на Караненското стопанство младежите помагат на своите родители. Тя е винаги, там, където има нужда от помощ. От няколко дни в стопанството започна силажирането на царевича. Отначало малко трудно. Но средношколците се хванаха на работа. На 8 август край силажните траншеи в Сломер и Каранен работиха 6 групи средношколци. И, догадох до 7 август включително в стопанството бе изгот-

вен 407 тона силаж, на 8 август вечерта количеството на силаж достигна на 780 тона, или 377 тона за един ден.

Кооператорите са доволни от голямата помощ, която комсомолците оказват. Стопанството осигурява на младежите, освен заплащането на изработеното, още и стипендия през цялата учебна година, ако успеят им е най-малко 4. Отделени са и 500 лева за награди на проявилите се комсомолци.

В тия решаващи дни за подготовката на повечето силаж караненските комсомолци работят много активно. Още повече, че и петте силажкомбайни от вече ра са в действие и се осигурят на ден около 500 тона зелена маса. На 8 август край силажните траншеи в Сломер и Каранен работиха 6 групи средношколци. И, догадох до 7 август включително в стопанството бе изгот-

Нощната смяна

В С. РУСАЛЯ денонощно работят силажните. И там на своя пост са застанали 35-те комсомолци от селското дружество. — Не само през деня, а и през нощта ще работим! — казаха те. Вечерта комсомолска

та смяна по работата. По 35 тона зелена маса средно на нощ отхвърлят младежите.

За работата на комсомолската смяна знаят всички в Русалия и всички разказват с гордост за нея.

Ц. Ганчева

✓ КРАЧКАТА Е СИГУРНА

В СТОПАНСКИТЕ ДВОРОВЕ на Масларево и Вързулица вече е прикътано девет пъти повече сено от миналата година. И още има да се набавя. Всички ливади са запазени и подрастват вече за втори откос, младите люперни се косят повторно, а старите — четири пъти. Близо 1000 декара фуражна царевича втора култура е омылена два пъти с ротационни мотиви и веднаж с култиватор.

Всичко, каквото може да се оплозотвори, се прибира. Ето сега в стопанството започна ваденето на захарното цвекло, листната маса на което се запазва и изсушава за овцете.

От няколко дни започна и силажирането. Двамата силажкомбайни работят от тъмно до тъмно. С тях вече се прибра царевичата от блока в местността „Новите земи“. В четвъртък се дожънаха и другите няколко парцели в Бишеклик и под Мандра байр. Двете машини вече жакхват 500-декаровия блок на Студенския път. Не малко зелена маса легна в силажната могила. Още ден-два и масларевци ще достигнат и надминат миналогодишното количество силаж, като няма да спрат лутук.

— Шест хиляди тона ще осигурим на всяка цена! — казва фуражиристът на стопанството. — И все на могили ще го направим.

Могилният начин на силажиране се прилага за първи път, но вече всички тук са убедени, че така ще се запази по-качествена храна и най-важното без загуби. От страни и отгоре върху покривката от

слама те ще поспият пръст така, че да се получи пълно затваряне на хранилищата.

— Важното сега е добре да пригответме масата и да осигурим стегнатостта на силажите, за да не се бавят колите при разтоварването. — говори бригадният механик Кирил Кръстев.

Това е постигнато вече. Двамата КД—35 на братята Георги и Стефан Петрови непрекъснато трамбуват, а дойде ли кола, със стоманено въже дръпват товара от нея и само за миг той е на могилата.

Тук даже са разширили механизацията и за разнасяне на зелената маса по могилата. След като я свалят от колата, пак със стоманеното въже, което се прехвърля през нея, тя се разнася на тънък слой. За четиримата работници, които се трият за оформлението на могилата, остава само да поразместят тук-там с вилите. Разбира се, в техните задължения влиза и това да прикачат въжетата при събирането и разнасянето на силаж.

Направеното в Масларево е хубаво и спестява труда на десетки кооператори. От това са доволни всички. И как да не са доволни, когато с ръка почти нищо не се пипа. Докато да видиш елеваторите на комбайните са напълнили колите, а при бързото разтоварване, само блокът да е по-близо, може да се направят на ден по 15—20 курса с транспортните средства. Въпреки далечината на блока в „Новите земи“, завчера, например, Драган Георгиев превози близо 40 тона силаж.

Механизираното разтоварване на силаж, такова, каквото сега се прилага в Масларево, ще се използва и при прибирането на захарното цвекло, слънчогледа, царевичата.

Крачката е сигурна. Тя спестява труд, икономисва време и работна ръка, която сега е толкова нужна за довършване на не една и две полски работи. Сега масларевчани проучват опита на полтавчани, отпечатан във в. „Борба“, и следващата могила ще направят на тоя тях.

Ил. МОНОВ

П. ДИМИТРОВА

България подписа историческия Московски договор

В Москва една след друга пристигат делегации за подписването на историческия Договор за забрана на ядрените опити в атмосферата, космическото пространство и под водата. Завчера, при тържествена обстановка, по поръчение на българското правителство министърът на външните работи Иван Башев втори, след делегацията на Индия, подписа договора.

САМО ЗА МИРНИ ЦЕЛИ

ЗДРАВНИТЕ РАБОТНИЦИ от гр. В. Търново и окръга посрещат с голяма радост подписването на Договора за забрана на ядрените опити в атмосферата и

под водата. Тази първа стъпка за осигуряване на мирното съвместно съществуване между народите позволява на творците на блага от цялото земно кълбо да работят спокойно за благото и щастието на човечеството.

Атомната енергия умело може да се ползва за мирни цели. В областта на медицината, с помощта на туй наречените „белазани атоми“, могат да се получат точни данни върху диагнозата на много болести. Те служат и като основно средство за лечение на тежки и опасни заболявания. С извънредно малка частца от атома на желязото може да се установи причината на малокръвие. С радиоактивен йод се установява функционирането на щитовидната жлеза, обмяната на веществата в организма и т. н.

С помощта на атома светските учени установяват с каква скорост се възобновяват мозъчните клетки.

Радиоактивният фосфор се използва умело за лечение на левкемиите и кожните тумори. Радиоактивният кобалт и злато се използват за лечение на рака и т. н. Тези резултати показват какви неограничени възможности се откриват за медицината в борбата за спасяване и продължаване живота на човека, когато атомната енергия служи само за мирни цели.

Д-р Ив. ТУМБЕВ

Най-голямо събитие

С НАЙ-ГОЛЯМ ИНТЕРЕС по срещата подписването на Договора за забрана на ядрените опити в атмосферата, в космическото пространство и под водата. С московското споразумение човечеството се освобождава от опасните последици на атомната радиация. Пресича се надпреварата във въоръжаването на всички страни, а за сметка на това се проявяват най-искрени намерения да бъдат насочени международните отношения по пътя на мира и справедливостта.

Това е изискана победа на цялото прогресивно човечество, резултат на последователността, с която Съветският съюз и целият социалистически лагер се борят за мирно съвместно съществуване между страните с различни социални системи. При наличието на добра воля всичко е възможно, — това доказва парифираният договор.

Последните събития позволяват да се надяваме, че ще бъдат постигнати по-пълни споразумения между Изтока и Запада. Затова миролюбивите хора присъединяват своя глас към този важен документ, гарантиращ мира.

Най-голяма заслуга за щастието, обнадяващо човечеството заутри, има преди всичко Съветското правителство и КПСС и неиният пръв ръководител — другарят Н. С. Хрущов.

Иван КЕШНИШЕВ
носител на Народен орден на труда — сребрен и председател на профкомитета при ОСО — район Свищов

Дружески спомен

СРЕЩА НА ДРУЖБАТА

Това е най-кратката характеристика на играта на футболните играчи от отбора на „Торпедо“ — Кутансис (Грузинска ССР), които гостуваха на „Локомотив“ (Г. Ориковци). Гостите показваха, че заслужено заемат 6-то място в таблицата за междинното класиране на Първа все съюзна лига. Сред тях личаха имената на участниците в младежкия национален отбор на СССР Урушадзе (1), Кутивадзе (8), Сирадзе (9).

Гостите се открояха с мъжествена, технична и динамична игра. Високият, спазен Урушадзе действуваше сигурно и безпогрешно във вратарското поле, защитниците ни стяха мигновено всяка топка, насочена към вратата, ликвидираха още в зародиш атаките на домакините. Бързо, икономично, с едно докосване, нападателите търсеха най-изгодния път към наказателното поле на „Локомотив“. Наравно с отличните Хажалия (7), Кутивадзе (8) и Сирадзе (9) в нападателния дейно се включиха и полузащитниците Хунтадзе (5) и Нишанядзе (6).

Домакините се представиха по-слабо, въпреки това с безплодни къси подавания те се мъчеха да строят нападенията си от дълбочина и улесняваха отбраната на гостите. Рядко изключено бяха ударите, насочени към вратата. Добре играха вратарят Банчев, защитниците Ковлев и Върбанов и В. Марков (9).

Имаме какво да видим и усвоим в тази среща нашите футболнисти. Преди всичко — мъжествена борба, рационален футбол високо темпо и силна воля за победа, демонстрация напълно от гостите. Голонете постигнаха: за „Торпедо“ в 30-та и 31-та минута Хунтадзе (5) и Сирадзе (9) и в 50-та — Хажалия (7).

О. О. О.

(7) и за „Локомотив“ — Кушев в 80-та минута на състезанието.

Торпедовци се наложиха заслужено с 3:1. Те оставиха отлични впечатления у хилядите зрители, изпънати на трибуните на стадион „Д. Дюлгеров“.

Борис МИНКОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански работи в проценти към 8 август 1963 година.

ТКЗС	Исходна планова задача	Изпълнение	Дълбока оран	Силажират
1. Ореш	100	64.7	2.2	
2. Дуклянска	74.3	28	17.6	
3. Балван	69	28.5	7.4	
4. Розовец	63.7	30.3	0.5	
5. Морала	63.8	53.8	9.5	
6. Ресен	54.6	73.1	12.3	
7. Михалици	51.4	41	3.6	
8. Каранен	49.7	21.6	5	
9. П. Тръмбеш	40	26.1	9.6	
10. Вяла черня	39.2	23.1	7.7	
11. Асеново	37	19.1	14.7	
12. П. Ориковци	36.5	21.3	5.1	
13. Масларево	34.7	29.3	10	
14. Стражица	34.6	13.3	2.5	
15. Лясковец	33.1	36.5	15	
16. Драганов	31.7	25.5	5.3	
17. Полиранице	30.5	48.9	9.8	
18. Камен	29	22.7	13	
19. Павликени	28.5	19.7	4.9	
20. Самоводене	28.8	20.5	7.8	
21. Сушица	26.6	24.5	5	
22. Сухинение	26	29.5	10.3	
23. Сухиндол	25.4	19.8	9.4	
24. Аленово	23.4	28.9	4	
25. Десев	17	33.8	13.1	
26. С. Студена	16	69.5	5.6	
27. Кесарево	14.1	14.9	1.6	
28. Килифарово	12.6	49.5	1.8	
29. П. Сеновец	11.8	47.8	17.9	
30. Страхилово	11.2	46.9	17.9	
31. К. кория	8.3	30.3	14.4	
32. Овча могила	4	22	14.6	
33. Д. Ипшанска	3.1	39.7	5.1	
34. Драгомирово	2.2	26.8	6.7	
35. В. Търново	0	21.4	14.6	
36. Елена	0	31.1	1.7	
37. Беброво	0	20	8.4	
38. Златарица	0	12.9	12.9	
39. Константин	0	11.8	8	
40. Буковини	0	25.7	0	
ДЗС				
1. Свищов	11.4	27.9	9.1	
2. Лясковец	11.1	24.8	26.3	
3. Сомат	0	17.7	0	
Всичко за окръг	38.4	30.7	9.1	

Облекчават трудни си масларевчани. Сега стоварването на зелената маса върху могилата става бързо и леко.

ТУК ЖИВОТНИТЕ НЯМА ДА ГЛАДУВАТ

★ В ТКЗС В СТРАХИЛОВО СИЛАЖИРАТ ДЕНОНОЩНО ★ МЛАДЕЖИТЕ НА ПРЕДНА ЛИНИЯ ★

„Като си спомним за миналата зима, потърпяхме, — говорят страхиловските животновъди, — Какво не правихме, че да спасим животните: какалаци, мехлеми, слама, запарвахме. Но ето на — още не можем да навикаме загубеното“.

И хубаво правят кооператорите, че не са забравили преживените трудности. Нищо, че сега животните им са добре нахранени, че навсякъде царевичата е израсла на два и три метра височина, че влатата от предишните валехи все още поддържа пасищата зелени.

Ей на, миналата година имаха само 200 тона сено, а сега събраха 1200 тона и от вчера броят на купите в стопанския двор се увеличи с още три от наскоро окосената люцерна.

Но като най-важен момент при разрешаването на фуражния проблем, страхиловчани още нямат силажирането. И имат право. Редица годни вече силажни заема основно място при изхранването на добитъка в стопанството. Когато засяга през

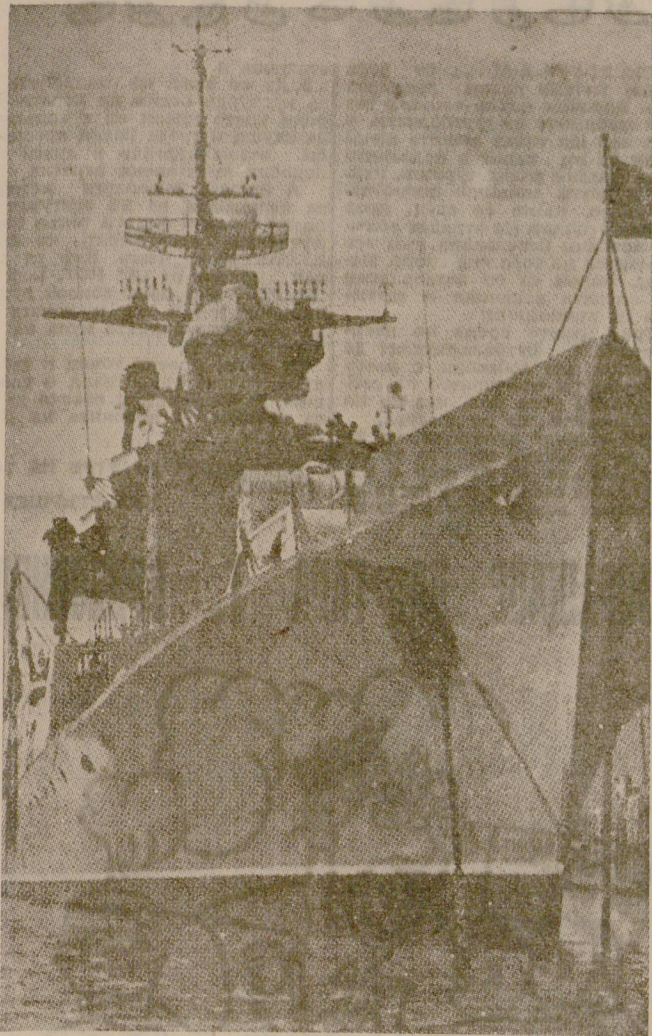
пролетта 1200 декара царевича първа култура за фураж, със своето сърце си мислеха, че тя няма да направи повече от 1500 тона силаж. На вторите култури също не можеха да разчитат. Затова си правеха сметка редовната царевича да приберат разредено и царевича да силажират. Но положението се измени. Към големите грижи на кооператорите се прибавиха и хубавите валехи. Царевичата се вдигна като гора. Механизаторите засяха и 6200 декара втори култури, които се развиват добре. Отскоро в посевите заплетяха и поливачите. Сега и плановите трябва да се коригират. Не 7—8, а 9—10 тона силаж могат да се приготвят от такава растителност.

От завчера силажкомбайните навлязоха в царевичата. Загнани те прибират от всеки декар по 2500—3000 кг зелена маса. Към силажните ями и траншеите потеклоха кервани от ремаркета и коли, натоварени със сочна суровина. Заляха и стопанството. Когато засяга през септември. Повече от два месеца труд в кооператива — това малка помощ ли е за родителите? Завчера им предложиха нощната смяна да бъде от кооператори. А те запротестираха обидени: „Нима ние не можем? Малко ли ви се вижда 60 тона за една нощ?“. Кой казва че е малко? Но нали клепките нате-

жават за сн, ръцете изтръпват от умора? Но младежите не се предават. Тя е горда. Думите и делата й имат пълно покритие. След малък отход от днес започват и комсомолците от Страхилово. Кой ли ще понесе знамето накрай?

Наличието на много суровина и добрата организация в силажирането, която се създаде в Страхиловското стопанство, е хубав залог, че през зимата тук добитъкът няма да гладува. Но ръководителите и не мислят да се задоволят само с царевичния силаж. Те са решили да използват всички източници на зелената от цвекло. Листата веднага се превозват до силажните траншеи. Нарязани на ситно със силажорезачката и примесени с 20 на сто слама, те се превръщат в отличен силаж за животните. Ще силажират и половиците от слънчогледовите пъти, всички отпадъци от зеленчуковата градина. Като е щедро лятото, нека бъде богата и зимата.

П. ДИМИТРОВА

„Дотогава, докато населението на нашата планета превозва стоки по море и съществува търговски флот, никой не може да осигури безопасното му движение по морските пътища, така добре, както военният флот.

Военният флот съществува, той е нужен, усъвършенствува се и ще продължава да се усъвършенствува и развива в съгласие с най-новите достижения на науката и техниката.

Адмирал на флота на Съветския съюз
Иван Степанович ИСАКОВ

НАШИЯТ ДОКТОР

Трудно можете да го намерите, ако отидете след работно време в амбулаторията или в изданината му. Ако обаче тръгнете към ниския махала, може би ще го срещнете или стигнете по пътя. Нараян Пантаев е лекарят, който живее в махалата, малко по-надолу, доктор Пантелей Стоянов Пантов крачи с бързи крачки. А не може да не ви заговори. Или ще започне да ви обяснява, че в Драгичи имал такъв и такъв случай, че сега, ако е ходил на Веселина, доточера ще го чака в Багалени. А той все върви и не се спира, защото знае къде е необходим. И никога не ще го чуе да каже: „Уморих се да обикалям болни“.

Самозад треперения му глас ще разберете колко е загрянал за хората, за своите пациенти, както сам се изразява. Спомня си възрастна зима. Върхът на един колега по работа, чиято обикновена сутра по посто. Една се върви. А ето насреща ни шейна. И кой мислите е? Нашият доктор. Не чака да го питаме. Веднага заравнява, че имало някаква старейна, който бил в тежко положение. И тръгнал.

Още, когато при завършването му предхождали този колбарски район, той се съгласил. И не мисли, че е срещнал. Обикнал хората. А и то така го желал.

Ако попитате кой го иска, за него, веднага ще ви каже хубави неща за д-р Пантов. По израз на присмислеността били Андрейна, от всички лекари идвали досега в Тодовици той е първият, при който само за десетина месеца са дошли на преглед над хиляда души.

И вие, ако срещнете в нашия край един възрастен младеж с медицинска чанта в ръка, не се чудете кой е. Това е нашият доктор, Ал. Бъчваров.

Зреят сочни праскови

Година наред дъскачани произвеждат за външния пазар добротворствени сочни праскови. Технически отговорник на разсадника и всички овошци насаждения е Никола Мовшев. Той има дългогодишен опит по овошарство и цветарство. За него лоша година няма, защото знае всеки момент от какво има нужда овошната градина и го дава. Винаги навреме я напращава против болести и неприятели.

Затова всяка година дъскачани берат плодове.

„Вай Колю разговори с дъскачата“ — думат кооператорите. И прави са. В овошната градина бай Колю не търси дърво да рече през година. Всяка година дърветата са отрупани с едни плодове. Тая година особено прасковите насаждения дадоха много обилни плод. Досега много обилни плод.

Мл. Минчев от Общественията редакция на в. „Борба“ в Дъскач

3. Савов от Общественията редакция на в. „Борба“ в Павликени

В кратката информация бе посочено, че смяната е изплатила 112 на сто плана за месеца.

Трудовите норми се изпълняват за 7 часа, или това значи, че за определено време една работничка от смяна „С“ изпълни 14 буркана, докато при другите смени резултатът е по-малък.

Добрите производственици: Цветана Бойкова, Йорданка Станкова, Мара Сотирова, Мария Пейчинова, Витка Петрова и др.

Без подканяния започнаха изкавката.

Пенка хубаво разказа за работата си — каза възрастна жена, — А колкото за трудовите, то мига да каже, че няма. Аз единия наред работя в това предприятие и знам каквото е там. По пода тече вода, която проследяват телата ни, ходохме с наляти, пеш идвахме от града — убивахме се от път. А сега, какво ни е? И вече има често. Често е. Така, че ние сме задължени и трябва, дете се казва, да си играем на ръцете, да работим по-добре, за да оправдаем вярките, които се полагат за нас.

Иванка Цацова, ръководителка на бригадата за комунистически труд, сподели пред събранието:

— Аз съм съгласна с това, което беше казано преди мен. Август и септември за нас ще бъдат напрежени — тогава зреят много плодове, комбинатът ще бъде затрупан от тях и ние не бива да се разваля на наша вина. Затова от името на бригадата обещавам плана за

Т. Липов от Общественията редакция на в. „Борба“ в гр. Лясковец

В брой 87 от 20 юли в бележника „Да се прибере и съхрани на времето сламата“ писаме за изоставане в извозването и складирането на сламата в някои ТКЗС.

Изнесено във вестника отговаря на действителността, — уведомяват ни от ТКЗС В. Търново. — За преодоляване на изоставането управителният съвет взе мерки и в настоящия момент във всички селски сламата се прибира и съхранява на трайни ширини, като се използват и двете балировачки.

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Модерен краварник

Тази зима въпросът по настаняването на едрия рогат добитък в топли обори за Джулюница ще бъде напълно разрешен. Довършва се нов модерен краварник. Кравите напоява по покрит път ще влизат в доилната зала, тип „Рибена кост“, която работи в момента.

При строежа се използват последните достижения на съвременното сградопостроителство. Така, например, основите са от камък и бетон. Зидарията на стени е тухлена, подкрепена от здрав бетонен пояс. Двете основни носещи греди при покривната конструкция са също железобетонни. В покривната конструкция се използват железобетонни крила, свързани с бетонобетонни елементи. Характерното при този строеж е, че в него няма абсолютно никакъв дървен материал. Такъв не е използван и за скелети, тъй като готовите елементи се вдигат с триножник. Така се прави една економия от около 100 кубика дефицитен дървен материал. Тук се дава възможност за пълна механизация на труда. Вътре в краварника яслите ще бъдат бетонни. Извършването на тора, което отнема много труд и време, ще става от лопатков транспортър, който ще го изгребва от каналите.

Ст. Жеков от Общественията редакция на в. „Борба“ в Джулюница

В бетоновия цех

Преди 5-6 години бе създадена малка работилница за производство на базалтовни плочки при керамичното предприятие „Хр. Козлев“ — Павликени. За кратък период от време тя се разрастна няколко пъти. Сега има нови отделни сгради и работилнически колектив от 45-50 души, който усвои производството на различни видове бетонни изделия и започна да изпраща истински бетонов цех.

През тази година в него работят няколко бригади за производство на базалтов тропилки и плочки. Преди два месеца бе сформирана и нова бригада само от жени. Първите две бригади миналата година бяха удостоени със звание „Бригада за комунистически труд“.

Бригадата на жените, която само от два месеца работи самостоятелно, изпълнява трудовите си норми 112 на сто. А най-добрите производственици Др. Савов, Т. Крумов, П. Ганев и М. Трифонова не спират да предават опита си на останалите работници.

Единен и сплотен, работилнически колектив от бетонния цех крачи уверено напред към нови трудови успехи пред Деня на свободата.

М. Минчев от Общественията редакция на в. „Борба“ в Дъскач

3. Савов от Общественията редакция на в. „Борба“ в Павликени

През почивката в клуба

ОБИКНОВЕНО, когато се каже почивка, човек не може да си представи друго, освен, че работата спира, хората се разпръскват и, след като мине определеното време, ритмичният ход на производството се възобновява.

Но в ДКК „Панаот Цвикиев“ — Г. Ореховица ми се случи да присъствам на малко по-различна почивка. Вместо да се разпръскат, работилничките от смяна „С“ на Стерилина цех групово се отправиха към малкия клуб. Към ка тебрат се отпрати невисока, миловидна, черноока жена — сменният майстор Пенка Дойчова. Настъпна тишина, в която прозвуча само нейният елас.

— Другарки! — започна тя, събрахме се, за да отпочнем изпълнението на плана за изминалия месец, да си покажем изпълнението.

В кратката информация бе посочено, че смяната е изплатила 112 на сто плана за месеца.

Трудовите норми се изпълняват за 7 часа, или това значи, че за определено време една работничка от смяна „С“ изпълни 14 буркана, докато при другите смени резултатът е по-малък.

Добрите производственици: Цветана Бойкова, Йорданка Станкова, Мара Сотирова, Мария Пейчинова, Витка Петрова и др.

Без подканяния започнаха изкавката.

Пенка хубаво разказа за работата си — каза възрастна жена, — А колкото за трудовите, то мига да каже, че няма. Аз единия наред работя в това предприятие и знам каквото е там. По пода тече вода, която проследяват телата ни, ходохме с наляти, пеш идвахме от града — убивахме се от път. А сега, какво ни е? И вече има често. Често е. Така, че ние сме задължени и трябва, дете се казва, да си играем на ръцете, да работим по-добре, за да оправдаем вярките, които се полагат за нас.

Иванка Цацова, ръководителка на бригадата за комунистически труд, сподели пред събранието:

— Аз съм съгласна с това, което беше казано преди мен. Август и септември за нас ще бъдат напрежени — тогава зреят много плодове, комбинатът ще бъде затрупан от тях и ние не бива да се разваля на наша вина. Затова от името на бригадата обещавам плана за

НЕУТОЛИМА ЖАЖДА ЗА ЗНАНИЯ

Благодарение на ловчанския почин, 12 бригади и 150 производственици досега настигнаха и надминаха първенците от 1962 г. Всички се убедили, че той е не изчерпаем източник за нови победи. Ето защо бяха изградени нови 32 школи.

Сряда, Част е 12. Производствениците от бригада „Ц. Ганчева“ с ръководител Гр. Аспарухова повече от всякога забързаха към работното помещение. Отново жаждата за знания ги събра около масата на първенца Иванка Тотева. За постигнатите наскоро работнички И. Димитрова, Цв. Николова, Н. Йорданова колективът организира втора школа.

— А защо да не участвуваме и ние? — подхвърли дългогодишната работничка Атанаска Георгиева. — Човек, докато е жив, все се учи. Мене все още ме вънлува въпросът, защо двата края на книгите стърчат.

— Грешката е при първото стягане на хартията. — побърза с отговора си Тотева. — Не стегнеш ли отначало, после са напразни усилията.

Никои показаша своя начин на работа. А Иванка не скри нищо от знанията си. С внимание следеше всяко движение на другарките си, когато те се опитваха да повторят след нея. И тя от сърце се зарадва, като види, че

всички правилно са я разбрали.

— Ако закъснея при загъването, — продължи тя, — усилям темпа при следващите манипулации. Така използвам всяка секунда.

В съседство, в същия момент работеше и новата школа по загъването на карамел. Елена Минчева неотдавна ходи в София за обмяна на опит и сега разказва какво е видяла.

— Те имат друг начин, — обяснява Минчева и показва нагледно. — Но радостното е, че те харесаха моя начин, при който загъването е по-стегнато и по-спорно.

За обмяна на опит в София бяха и Димитра

на Моллова. Интересни бяха направените от нея сравнения по разфасовката на дребните бонбони пред участниците от нейната школа.

— Софиянци, — казва тя, — при норма 130 кг стигат 160, а ние с Пенка Лукаева даваме до 200 кг.

Вторите школи по ловешкото движение раздвижиха бригадата. Тези 20—30 минути, които членовете й отделят от почивката си, не ще бъдат загубени. Това добре разбират всички и те с желание ще продължат борбата за повече знания.

Ст. ГРАДИНАРОВА
Г. ГРЪНЧАРОВ от Общественията редакция на в. „Борба“ — Г. Ореховица

НА СНИМКАТА: Членовете на бригадата, които по примера на ловчанци повишават своите знания и опит и постигат по-големи успехи.

ЧОВЕК ЗА ЧОВЕКА...

Връщаме се от работа. Пратиме на работа в „Бабиня“, на 4 км от селото. Зад нас прозвуча ритмичен тропот по асфалта. Догоняше ни с каруца другарят Данаил Йорданов. Връща се с трима другари, работили във външенлицата за ловчанци. Само като погледнахме, той разбра желанието ни. Спря и подкани: — „Качвайте се и кой къде намери да седят“. Качихме се още 7 души. Каруцата ни понесе към село. Доволюване се четеше по лицата на всички, че навреме ще си отидем.

Че има такана, които, като хванат юздите, не виждат, че покрай тях има хора, които бият пътя пеш. Не, не мислехме за тях. Мислехме за постъпката на Данаил Йорданов.

Не са редни случаите, особено в дъждовно време, когато рейсовите коли на ДАП, при

възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

„Купих си татко“

Изненада е класическата мисъл: „Денят са цветята на живота“.

А не са ли даже по-красиви и от цветята блестящите, широко залягащи очи и усмивката, грейнала върху палмалото от цястие детско лице?

Но няма може да бъде истински щастлив петгодишният герой на филма „Купих си татко“, когато той е лишен от топли бащинска ласка и закрила?

И защо ли майка му е купила от магазина само него — Димка, а не е купила и един татко?

Тодява Дима не би се страхувал от кучето на двора, би ходил заедно с баща си до детския дом, за всички да видят, че и той си има татко. И какво ли още не биха правили заедно.

— А без татко е така лошо! Не! Този несправедливост трябва да се поправи!

И малкият, умел паланик решава: вместо да отиде в детския дом, ще тръгне по магазините да си купи един татко с парите, които силен и добър татко, точно такъв, за каквото е мечтал нашият герой, са предадени от авторите на филма режисьорът Иля Фрез и операторът Михаил Кирилов с много лиризм и поезия.

Интересните странствувания на детето до „купуването“ на живия татко, весело прекараният истински щастлив ден на Димка в купения силен и добър татко, точно такъв, за каквото е мечтал нашият герой, са предадени от авторите на филма режисьорът Иля Фрез и операторът Михаил Кирилов с много лиризм и поезия.

Би било обаче съвсем несправедливо, ако не отдадем дължимото в това отношение и на обявения на петгодишния артист Альона Загорски.

Открил случайно на улицата, след като са били обходени 350 детски градини в Москва и видени над 7000 деца, малкият Альона Загорски е прекарал в ролата на Дима. Той веднага спечелва симпатиите на зрителя, кара го да живее с неговите скръби и радости.

М. ПЕТРОВА от Общественията редакция на в. „Борба“ — Г. Ореховица

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

РАБОТНИЧЕСКА ГОРДОСТ

Когато за пръв път постъпих на работа в Бонбонната фабрика при Държавни захарни заводи — Г. Ореховица, трябваха да започна с нощна смена.

Много бях чела за работниците преди 9 септември 1944 г., знаех, че сега не е така и все пак се вънлувах. Майсторът в бисквитния отдел Георги Иванов ми показа какво трябва да правя. Всички бяха много внимателни към мен и бързо свикнаха да нареждам тавичките с бисквити.

Свикнахме бързо, но имаше друго нещо. Бяхме млади и с различни характери, а производствените въпроси трябваха да решаваме колективно, работехме на колективна норма. Тогава изградихме проф група и група на ДКМС. Бях избрана отначало за профгрупор, а по-късно за член на профкомитета. Сетне ме преместиха в лабораторния отдел, където работя и досега.

И тук трябваха да усвоявам нова работа, да свиквам с нови хора, но вече имах школовка. Тук изживях най-вънлуващи миг в живота си — бях приета в редовете на БКП.

Работех на ръчно загъване на лакта, обаче сега радостта ми е голяма, доставиха машини за загъване. С по малко хора ние даваме много повече продукция.

Гордост е за мен и за целия колектив, че работим в завод, който се бори за авиането. За вод за комунистически труд. И то ще бъде извоювано, защото всички сме се устремили към тази цел.

Ел. Паричева

Гордост е за мен и за целия колектив, че работим в завод, който се бори за авиането. За вод за комунистически труд. И то ще бъде извоювано, защото всички сме се устремили към тази цел.

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто не могат да намерят думи да изкажат онова доволство, което ги е обхванало.

Иордан Д. Кутев от Общественията редакция на в. „Борба“

Ел. Паричева

Възможност, спират, вземат кооператорите. Защото зад кормилото стои човек. И благодарение на хора просто

НАМЕРИЛ МУ ЦАКАТА

— ИЗВИКАХ ВИ ДА СПАСЯВАТЕ! .. ИЗГАРЯ ЗА ВОДА! ..

ВСЕ ПАК ПОЛИВАНЕ

— Изпълнението на финансово-производствения план, другари, е добре. Така както върви, и хамбарите ще бъдат пълни и в джобовите на кооператорите ще бъдат хубави левчета!

Той думаше, председателят и бригадирите и звеноводите внимателно слушаха. Приятно е, след като цял месец си шурмувал задочите, след като от ранна утрин до късна вечер си тичал по блоковете, жънал си, вършил си, сучил си и си прибирал зърно, брал си зеленчуци, и грах, праскови и кайсии, да седнеш едно засе-

данище и да послушах кое как вървят работите. А, че хубаво си вървят работите това лято, и думата не става. И, че научиха хората кое как и кога да свършват, за да изкарат повече за държавата и за собствено благополучие, това всеки го знае.

Разправя председателят, и по лицето на полетвения бригадир цъфти частлива усмивка.

„Не току така, — мисли си той, — ни е събрал тъкмо днес в това работно време. Ей сега ще каже най-важното, а най-важното за момента, знае се кое е: —

поливането“.

И лави бригадирът всяка дума на председателя. И хем го слуша, хем продължава да си мисли: „И оражме, и копахме, както трябва. И торихме, както му е реда. И прорезахме и прочие и прочие. Покрай лъките са натекнали едни мамули, да откъснеш един и да удариш човек по главата, убиваш го! Смятахме по 500 кг да нароним зърно, по 600 кг излезе. А, ако пък, полеем още веднаж, отиде! Няма да стигнат ордентите, дето трябва да ги кат по гърбите ни! Само да по-

леем! Пък и защо да не полеем? Вода колкото щеш! Само председателят да рече, да вдигнем хората!“

И продължава да се усмивва бригадирът. А председателят изчерпа поредната точка от дневния ред, пи една чаша вода и направи дълга пауза.

„Ей сега ще рече за поливането“ — зарадва се нашият полетв и се надигна от стола. Беше горещо в залата, пот се стичаше от лицето му и той разкопча яката си: „Ей сега ще каже, хакота, дето се опъват и пречат на мероприятията!“

И наистина, председателят, след като направи продължителна пауза, и след като също така избърса изпотеното си лице, извика на прислушника, който се подпирало до вратата:

„Я, бай Пешо, вземи малко вода полей тука отпред, че стана много горещо!“

И разтвори една дебела папка, по въпросите на животновъдството.

Бригадирът се надигна от мястото си и плахо възрази:

— Ама, другарю председател, какво става с поливането?

Председателят го успокои:

— Ей сега, ей сега бай Пешо отиде да извади вода от гехрана!

И заседна (дали в Овча могила, Д. Липница, Г. Студена, или в Дъсково и Сухиндол или пък в другеде) продължи по набелязан дневен ред!

КАХЪРКОВ

Д. Х.

Важно съобщение

До всички зайци и тревопасни животни.

ЗАПОМНЕТЕ!

Ръководството на кооперативното стопанство в Камен е помислило за вашите трудни зимни дни. Когато снегът покрие всичко и острият пръст на гледи Ви измъчва, спомнете си за лоперивите блокове на бригадирите Иван Колев и Йордан Георгиев. Там ще намерите много търмачена люверна, оставена нарочно за Вас.

Тия, които не успеят да се дъвлекат, било от глад или някоя друга причина, нека стигнат мене до фуражния цех в Г. Сеновец. Край него те ще намерят също оставена люверна за подкрепа. По такъв начин ще възстановите Вашите сили и спасите драгоценния си живот.

ВАЖНО! ВАЖНО!

Не забравяйте през зимата Нова Върбовка — Търновско.

УС на ТКЗС в Камен

МАТЕМАТИЧЕСКА ОЛИМПИАДА

В наскоро проведената математическа олимпиада, в която участваша председателят, агрономите и счетоводителите на кооперативните стопанства в окръга, между другите задачи била зададена една, която никой не можал да реши.

Бате Стършел отново задава тази задача за разрешаване. Участие в конкурса могат да вземат, освен посочените лица и всеки желаещ. Ето условието:

Кооперативното стопанство в Камен има 11 700 декара парения, от които 9000 са на поливни площи. Досега е напоена малко повече от 2500 декара.

Пита се, колко време е необходимо на ръководството на кооперативното стопанство, за да бъде напоена всичката парения, като се има предвид, че основният поливателен инструмент е дядо аждамарът.

Стопанството има шест джодовали машини, от тях работят само две. Търси се колко джодовали машини не работят и, ако работят, какъв ще бъде резултатът от работата?

За улеснение на участващите ще посочим, че средната производителност на труда на поливателите се движи от 6 до 7 декара за един работен ден.

На решителите правилно задачите да бъде дадена специална награда.

д-р ШОМИНОВ

ЗЪН — ЗЪН!!!

(Скоро ще се чуе училщният звън)

И ТАЗИ ПРОЛЕТ прелетните птички с радост се завърнали по гнездата си. Любували се те на хубавата гледка, на новите строежи, но, както си му е редът, най-много се увъртали край своите приятели — децата. Едно голямо

ято листолички направило някоя кръга и над училище „В. Левски“ (до ж. п. пансион) и възхищение издържало, когато забелязало новото хубаво дворче с отляти бетонни плочи, цялото потъгнало в зелената.

Но случва се понякога (и то доста често) хубавите работи да отлетят като прелетните птици. От проливните джодове се съборила високата подпорна стена откъм река Янтра. Дворчето, за което споменахме, че е потъгнало в зелената, се превърнало в истинска развалина. Разпили се и били разграбени строителните материали. Отлетяло дори и споменът за тях. Отлетяло кажи-речи и лятото.

Наближава време да долетят и децата за новата учебна година, и ще се чудят къде да играят и къде да спортуват. Чудят се и някои загряжени родители и самият родителско-учителски комитет. През това време покрай училищното все още прелитат преписки, без да се предприеме нищо. Тък както върви работата, те ще продължат да прелитат дотогава, докато стане късна есен. Разбира се, това са все пак предположения. Със абсолютна сигурност може да се каже, че положението може да се спаси с бързи и ефикасни мерки. Само, че е необходимо своевременно (и то на самото място) да долетят отговорниците за ремонта на училището.

ЛЯТОВИЧКОВ

Да се почувствува особено на днешния ден — 10 август — трябва най-малко да си усещаш няколко пъти приятното ритване на двучевката по дясното рамо. Да си кристосвал по стърница и слогове, падани и вър-

ФИЗКУЛТУРА-А-А! ... От утре пак ще тичаме подир кръглата топка. Впрочем подир топката ще тичат любите ни футболисти, а тичат любите ни тичачи жени и баби да ни карат в неделните дни да правим разни турции, къполу и други домашни потребности, които, както се знае, предния основни изисквания към всеки любител на този вид спорт. Може би, някои са ги позабравили през лятната ваканция и затова да си ги припомним:

1. През цялото време на двете полувремени футболистите да яде семки или лебедки, с което ще подсилят мълчието на собствената си уста или, казано на запалняковски, ще си кротува.

2. Ако същият футболист, че не може да си взлече перите, то не може да си стои в ктупи, за да не става нужда други да го изкарват извън очертавания на

стадиона и

3. Да се знае, че стадионите са за културен отдих на хората, поради което никой не е задължен да слуша и гледа разни кресълници, шпехелъргани и други тем подобни хулигански отрасли.

А нашите бързоноги момчета се потрияха да ни осигурят за новия сезон в окръга такъв богат футболен асортимент, че ФИЗКУЛТУРА му кажи. Кеф ти гледай мачове от „А“ РФГ, кеф ти „Б“ РФГ, ако щеш зона на група, окръжна и т. н. и т. н. докато докарме националната купа на наша територия.

Ха, дано! Повече точки в таблиците, повече удивителни в спортните информации и повече да не се срещаме в колоните на Бате Стършел.

ДОВИЖДАНЕ ДО УТРЕ НА ТРИ БУНИТЕ!

Бате СТЪРШЕЛ

ИЗПРАЩАНЕ НА ГАРА Г. ОРЯХОВИЦА

— ДОВИЖДАНЕ! И ДОГОДИНА ШЕ ВИ ЧАКАМ В „А“ РФГ — ето! ..

Зла орис

Никой не може да предвиди кога ще го сполети нещастieto. Зла орис може да те изненада навсякъде. Един от загряжените ръководители на физкультурно-о дружество „Етър“, както си му е реда, отиде на последния тренировъчен мач. Седнал на една от многото пейки и с огромен интерес започнал да следи мача, дъвичейн семки. Изведнъж, — Го-о-о! — изрева възбудената публика.

И нашият герой искал да извика „гол“, но тъкмо в този момент пейката под него се счурила и той паднал по гръб. Срам и позор! Но, както се казва, всъщност чупо за три дни. Прогнозици се тичат на друга пейка и се опитал да

съсредоточи вниманието си върху играта. Но напрозря В мислите си стигнал дори дотам: „Ако дружеството беше добър стопан, щеше да боядиса пейките, пейките нямаше да гният, щом не гният, нямаше да се чупят, щом не се чупят, и аз нямаше да падна, ако не бях паднал, щях и аз като рече започнал да следи мача, дъвичейн семки. Изведнъж, — Го-о-о! — изрева възбудената публика.

И нашият герой искал да извика „гол“, но тъкмо в този момент пейката под него се счурила и той паднал по гръб. Срам и позор! Но, както се казва, всъщност чупо за три дни. Прогнозици се тичат на друга пейка и се опитал да

ЗАПАЛНЯК

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

И, като си спомнехме, вземаше телефонната слушалка, търсейки полковник Балодис.

Балодис отговаряше кратко: „Живей тихо“. Или: „За първи път предавах по радиото. Текста на радиограмата ми препащам“. Започват да изпитват нужда от пари? „Видк излизал да търси роднини“. Лаува излизал да търси жена си. Беседвал през нощта, излязъл в лошо настроение: „Втори път предавах по радиото...“

В края на април Балодис недоволен каза:

— Лаува се яви с покание. Какво да правим?

Павел Михайлович се усмихна в слушалката и отговори:

— Почакайте ме. Скоро трябва да ходя в Талин. По пътя ще се отбия за два дни в Рига.

Павел Михайлович седеше при Балодис и разглеждаше твърдото му, но цяло в бръчки, сякаш размито от солени вълни лице на моряк.

— Август Янович, под какво име ви знаеше немското разузна-

ване и разпитващият ви Силай? — внезапно запита той.

Балодис отлично разбираше, че генералът помни всички подробности, свързани с неговото спускане по време на войната в немския тил. Такова начало не предвещава спокоен живот. Но той беше отлично дисциплиниран и отговори спокойно:

— Балодис.

— Та, господин Балодис, не е ли време отново да се хванете за работа? — запита генералът.

— Слушам, Павел Михайлович, — каза той.

Трябва да съберете вашите бивши партизани и да уредите бункерите в гората, — с весел глас каза генералът.

Балодис сам разбираше: друг изход няма. Той отново въздъхна: сега ще трябва да откъсва хората от мирния живот, от жените и децата, от работата, да ги повърва неизвестно за колко време в типични горски бандини.

— Ще трябва, Август Янович, да посмените облеклото, — като се намръщи, каза генералът. Както се виждаше, той почувствуваше каква става в сърцето на Балодис. — И събирайте хората незабавно. Ако се забавим с прехвърлянето на Вилкс в гората, той може да заподозре кой знае какво. На записката на Лаува те все едно не са повярвали, разбират,

дьяволите, че той ще изтръска целия чувал, щом се яви при нас.

— Тък вярно, другарю генерал!

— Давам ви три дни срок. Първи май вашите хора трябва да прекратят в гората. Шпониите ще прехвърлим към Деня на победата. Надявам се, че времето се поправи за дълга. Трябва да се намери някой стар бункер, да се изучи мястото, да се разработят за всички легенди. Докато лойдат шпониите, лагерът трябва да има напълно подходящ вид. Впрочем, не трябва да ви уча.

Балодис мълчеше. Той бавно прехвърляше в паметта си имената на своите бивши помощници...

С никой от тях той не беше се срещал много години. А дали не са се променили те? Дали не са отслабнали дхът и сърцето?

Павел Михайлович напомни: — А къде е вашият художник? Ветра, струва ми се?

— Туква, в Рига. Тия дни го видях в градския съвет с екскизи за прясната украса. Той възглавява бригада оформители. Стракувам се, че сега не му е до нас.

— Е, вие ще кажете същото! — недоволен забеляза генералът.

— По моему той се развекча е жена си.

— Това вече е лошо! — Павел Михайлович потърка слепоочieto си. — А каква е причината?

— Жената го ренувала от мо-

дела. Подробности не е съобщавал.

— Ех, че глупачка! — генералът с досада красна. — Извикай те го, а с мадам Ветра ще погорим заедно. И го предупредете, че операцията е разчетена за цялото лято. Нека помисли. За него е все едно — трябва някога да рисува пейзажи.

— Да, там ще порисува пейзажи! — усмихна се Балодис. — Във всяко название ще има думата „блато“. „Глухото блато“, „Блатото сутрин“, „Блатен хутор“.

— Ще рисува гората, — пошегува се генералът. — Шишкин цял живот рисувал гората, а стана знаменит. Но, ако Ветра би се съгласил, бих го считал най-добър от всички възможни кандидати за поста командир на групата. Кои са другите?

— Помнете ли корабния готвач, който ни храни край Малопа?

— А, Кох! Но той, струва ми се, посърбява? — Павел Михайлович щъка с пръст по гърлото. — И при това е вече старец.

По-добре ще бъде, ако в групата има хора с различна възраст. От нашите работници аз бих изпратил Лилин. Той е млад и отличен радист. Ако подготвим за него хубава легенда, той може да се окаже добър помощник на Вилкс. Егел, както знаем, не е силен в радиоделото, така че на Вилкс такъв помощник ще бъде по душа. Бих взел още шофьора, който вие ми препоръчахте на работата след излизането му от гората.

— Графът? Помня, помня!

— В гората той е като у дома! Никого не посеще компас, а ходо-щето, като по нишка. Е, може още да се извика и Мазайс, Той се из-

мъчва в града, звънеше някога — искаше отново да го включим на оперативна работа.

— Ето, виждате ли, вие вече изброихте пет души! По същество група вече има. Действуйте! И групата ще бъде напълно интелигентна, не може знаменитият Булрин да се занимава с прости баналити! Предводител е художник, Графът е остатък от миналото, Мазайс — потомствен ратай, човек почтителен, услужлив. Англичаните ще си облекчат пръстите!

4.

ВИКТОРС ВЕТРА беше упорит.

Той стоеше пред платното и продължаваше работа, макар сърцето му да беше готово да спре от непосилната болка. Добре беше, че никой не го наблюдаваше. Страничен човек, навярно, не би издържал и би казал:

— Защо разваляш картината? Ветра сам виждаше, че боите лягат неравномерно, синята боя пълзи върху червената, създавайки някакви зелени петна, тогава, когато по замисля картината трябваше да бъде в сини тонове, тъй като тя се наричаше „Девојка и море“.

И всичко беше заради Анна.

Кой можеше да помисли, че жената на художника, сама художничка, изведнъж ще започне да ренува мъжа си от модела! Макар сега на Виктор да беше известно, как бе станало това.

През последните години при Анна нищо не се получаваше, тъй като подправените, сладниваки рисунки за детското издателство не я задоволяваха. Тя мечтаеше за големи платна.

(Следва)

в-п „БОРБА“

Стр. 4, бр. 96, 10, VIII, 1963 г.

21 301